

Odnosząc się do petycji wskazać należy, że waloryzacja emerytur i rent polega na zwiększeniu nominalnej wysokości tych świadczeń z powodu utraty ich realnej wartości wynikającej głównie z inflacji.

Wskazać należy, że w dniu nabycia przez Pana prawa do emerytury wojskowej wojskowe świadczenia emerytalno-rentowe stosownie z obowiązującym w tym czasie zapisem art. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. *o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz członków ich rodzin* (Dz. U z 1983 r. Nr 29, poz. 139 z późn. zm.) podlegały podwyższeniu na zasadach i w terminach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin. Tym samym w okresie od 2 stycznia 1992 r. do dnia 26 lutego 1994 r. pobierana przez Pana emerytura wojskowa waloryzowana była na zasadach powszechnych.

Waloryzacja uposażeniowa wprowadzona została dopiero ustawą z dnia 10 grudnia 1993 r. *o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin* (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36). W niniejszej ustawie jako zasadę generalną przyjęto, że osobom, którym w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 26 lutego 1994 r. przysługiwały emerytury bądź renty na podstawie przepisów dotychczasowych, ustala się w oparciu o art. 53 ust. 1 pkt 3 świadczenie na nowo, z urzędu, według zasad określonych w niniejszej ustawie. Natomiast podstawę wymiaru tych świadczeń przeliczono przy zastosowaniu stawek uposażenia obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy.

W oparciu o powyższe unormowania prawne wojskowy organ emerytalny z urzędu ustalił na nowo wysokość przysługującego Panu świadczenia.

Zasady waloryzacji wojskowych świadczeń emerytalno – rentowych uległy zmianie w 1999 r. w związku z wprowadzoną reformą zabezpieczenia społecznego. Niniejsza zmiana wprowadzona została na mocy art. 159 pkt. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. *o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych* (Dz. U. Nr 162, poz. 1118). Od dnia 1 stycznia 1999 r., w myśl znowelizowanego art. 6 wojskowej ustawy emerytalnej z 10 grudnia 1993 r., wojskowe świadczenia emerytalno-rentowe podlegają waloryzacji na zasadach i w terminach przewidzianych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. *o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych*.

W świetle powyższego waloryzacja wojskowych świadczeń emerytalno-rentowych powiązana ze wzrostem uposażenia żołnierzy zawodowych obowiązywała w latach 1994-1998.

Wskazać należy, że zapis art. 159 pkt. 1 skierowany został do Trybunału Konstytucyjnego, celem zbadania jego zgodności z Konstytucją RP.

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 20 grudnia 1999 r. (sygn. akt K 4/99, Lex nr 39237) uznał przepis za zgodny z art. 2 Konstytucji RP.

W uzasadnieniu wyroku Trybunał Konstytucyjny wskazał, że „wprawdzie kwestionowane przepisy zmieniły w stosunku do określonej grupy świadczeniobiorców metodę (sposób) waloryzacji, zachowały jednak samo założenie stabilnej wartości ekonomicznej otrzymywanych świadczeń emerytalno-rentowych oraz przewidziały mechanizm umożliwiający jego urzeczywistnienie. Mimo zmiany przepisów istota instytucji